

Astrologija je še vedno nepojasnjena

Na splošno bi lahko astrologijo imenovali »proučevanje resnične ali namišljene povezanosti med nebese in zemljo«. Spada med najstarejša področja človekovega delovanja in zanimanja. Bila je priznana umetnost v vseh visoko razvitih civilizacijah - egipčanski, babilonski, grški, indijski, kitajski, muslimanski in majevski. Čeprav je živa tudi danes, še nikoli doslej ni bila tako napačno razumljena.

Vendar veliko ljudi vsak dan spremlja horoskope v časopisih in bolj ali manj zaupa astrološkim napovedim prihodnosti. Po drugi strani pa skeptiki, ki se imajo za »učne glave«, menijo, da je astrologija neosnovan poskus, prikazati preprostemu človeku red v dejansko zmedenem in nepomembnem vesolju in ga z napačnimi prerokovanji obvarovati pred neznanim. Medtem so astrološka proučevanja pokazala, da je ta veda mnogo bolj zamotana, kot so sklepali njeni zagovorniki in tudi nejeverneži. Kot vera ali umetnost ima astrologija več obrazov in stopenj. Tako kot je nemiselno primerjati religijo Jezusa Freaksa z religijo Mojstra Eckhardta ali se pogovarjati o ljudski glasbi kot o Beethovnovem kvartetu, je jalovo tudi razmišljanje o enostavnosti astrologije. Astrologija iz dnevnega časopisja ima le malo skupnega s simbolično astrologijo, ki je v preteklosti privabljala toliko velikih mož. Platon, Pitagora, Tomaž Akvinski in Johannes Kepler niso sprejeli astrologije zgolj kot sredstvo za napovedovanje prihodnosti, temveč kot simboličen načrt zgradbe in delovanja vesolja, kar se je skladalo z njihovimi notranjimi izkušnjami. Zanimivo je, da je tudi moderna znanost v zadnjih letih odkrila številne sorodnosti in povezanosti med nebesnimi in zemeljskimi dogodki. Takšne zveze bi v prejšnji avtoritativni generaciji bile proglašene za nemogoče. Moderni astrologi menijo, da številna in prepričljiva odkritja lahko odstranijo z astrologije madeže popolnega vraževerstva in ji vsaj načeloma ponovno priznajo pravo vrednost.

Temeljna načela

Osnovna domneva astrologije je, da vesolje ni naključno; da obstaja božja volja, urejenost in povezanost. Tako si je astrologija vesolje tudi vedno razlagala. Razumevanje astroloških metod je bolj analogno kot logično - ali kot pravi reklo »Kakor zgoraj, tako spodaj«. Vesolje naj bi bilo povezana celota, ogromen duhovni organizem, v katerem se vsak del nanaša na drugega. Sončni sistem v astrologiji ni naključni skupek zvezd ne mase, ampak občutljivo in urejeno vesolje, katerega delovanje je povezano z zemeljskim in s človeško dejavnostjo.

Takšno hierarhično mišljenje se morda zdi zastarelo. Pomembnejše je žarišče dogajanja. Patolog, ki opazi povečan pritok adrenalina in sklepa, da je odsotni bolnik jezen ali zmeden, ravna kot astrolog ob proučevanju horoskopa nenavzočega otroka, rojenega v planetu Marsu in ozvezdju Škorpiona, ko sklepal, da bo ta otrok nagnjen k nasilju, vendar občutljiv in dominanten, torej zares podvržen močnim tokovom adrenalina. Glavna razlika je le v enostavnosti patologovih ugotovitev, ko jih primerjamo z izrednimi težavami astrologa, da bi prišel do istih spoznanj.

Čarovnik nadzoruje demona v krogu astroloških simbolov

V astrologiji so ozvezdja in planeti zaznamovani z različnimi značilnostmi, ki naj bi se ujemale z različnimi funkcijami in postopki, ki jih domnevno kontrolirajo in simbolizirajo. Vsak planet ima neko lastnost, ki naj bi vplivala na posameznika, rojenega v določenem znaku. Pomembno je torej ozvezdje, v katerem vzhaja sonce na njegov rojstni dan. Posameznik, ki je rojen v znamenju Oвна, je vročekrven, impulziven in samozavesten; tisti pa, ki je rojen v znamenju Bika, je nazadnjaški, a potrpežljiv in preudaren.

Kritiki astrologije so bili prepričani, da so duhovniki in astrologi prišli do odkritij prek lažnih izkušenj in velikanske domišljije. Zato so jih zavračali kot neutemeljene. Vendar ne fantazija ne naključje nista pomembna za njen razvoj. Značilnosti ozvezdij in planetov temeljijo na številčnih razlagah in pomenih števil, na mišljenju, ki ga pripisujejo Pitagori.

Pitagorejski pristop omogoča sistematično raziskovanje astrološke kvalitete, funkcije in postopkov. Številke niso le nevtralne abstrakcije, tudi logika in razum ne zadoščata pri povezovanju fizičnega sveta z »življenjem«: z rojstvom, rastjo, zbliževanjem, oploditvijo, smrtjo in preobrazbo.

Število ena pomeni v vseh filozofskih in religioznih sistemih enost ali absolutno. V zavestni preudarnosti absolutne razdelitve odseva celo vesolje. Prva kvaliteta ali funkcija, ki iz tega izvira, je polarnost, predstavljena v številu dva: kot odnos moški - ženska, aktivnost - pasivnost, pozitivnost - negativnost. V osnovi je polarnost statična napetost na sprotih sil. Še preden se kaj »zgodí«, lahko pride do povezanosti ali medsebojnega dejanja. To možnost pomeni število tri, ki nima več zveze moški - ženska, temveč moški - ženska želja. V kemičnem primeru natrij in klor še nista spojina, to postaneta šele z afiniteto natrija in klora. Za nastanek slike nista dovolj umetnik in platno, manjka še tretji izraz, namreč navdih. Vendar zveza treh izrazov ostaja v mejah možnosti. Trije so premalo za nastanek snovi ali materije. Afiniteta natrij - klor še ne pomeni soli. Če bi radi imeli sol, potrebujemo afiniteto natrij-klor in tudi sol samo. Pomen števila štiri je predmeten in se skriva za staro oznako štirih elementov. Štirje elementi so bistveni principi snovi, ne pa njihova kemična sestava.

Prek števil si lahko razložimo vse funkcije, postopke in kvalitete fizičnega sveta. Potrebujemo sistem dvanajstih izrazov, kar je rudi osnova zahodne astrologije z živalskim krogom dvanajstih znakov. (Vzhodna astrologija temelji na sorodnem, toda drugače poudarje nem številčnem sistemu.) Zato pomeni, ki jih pripisujemo različnim znamenjem zodiaka in planetom, ne izhajajo iz fantazije, ampak jih narekujejo številke. Izbira Ovna, Bika, Dvojčkov, Raka in drugih izvira iz kvalitete funkcije in postopkov, ki jih ti simboli ponazarjajo ob dani številčni poziciji.

V astrologiji se znaki najprej razlikujejo po polarnostih: Oven je pozitiven, Bik je negativen, itd. Istočasno pa se delijo v četvernosti, imenovane 'načini delovanja': glavni (nosilec dejanja), fiksni (na katerem dejanje poteka) in spremenljivi (ki olajša dejanje). Nazadnje pa se razdelijo na trojnosti, ki ustrezajo štirim osnovnim elementom: ognju, zemlji, zraku in vodi, tako da vsakega predstavljajo po trikrat. Tako dobi vsak znak poseben značaj, saj so v sistemu dvanajstih znakov možne vse kombinacije dveh, treh ali štirih značilnosti. Zodiak je tako pravzaprav simbolična karta, na kateri so predstavljene vse sile sveta v medsebojnem delovanju. Za preprostim horoskopom v vsakodnevem časopisu se tako skriva sistematičen in simboličen način. Tako je Oven »vročekrven in impulziven«, saj je kot prvi zodiakov znak pozitiven, glaven in predstavlja ogenj. Ribe pa so »osamljene, mistične in sprejemljive«, saj so kot zadnji znak negativne, spremenljive in predstavnice vode.

Horoskop

Horoskop ali 'zemljevid ure' je največkrat astrološka oporna točka. Simbolično predstavlja živalski krog dvanajstih ozvezdij, ki vsebujejo vse možnosti. Sonce, Luna in planeti delujejo znotraj živalskega kroga ali nanj, njihovi položaji v posameznih znakih, pa tudi njihova medsebojna povezanost, odločajo o naravi vsakega trenutka. Tako otrok ob svojem rojstvu prevzame naravo tistega trenutka. Torej ni toliko »pod vplivom« planetov kot pod vplivom narave, ki jo kaže položaj planetov.

Najnovejše raziskave na področju elektromagnetizma so pokazale, da je prazen prostor pravzaprav tista 'glasba sfer', v katero so verjeli v starem in srednjem veku. Sončni sistem vsebuje večno spreminjajoče se tresljaje, analogne glasbi; novorojenček jih sprejme ob rojstvu in naloga astrologije je bolj ali manj natančno branje vibracij tistega trenutka.

Zodiak, razdeljen na polarnosti, četvernosti in trojnosti

Tu namen ni razlagati horoskopa. Natančen seznam znakov, planetov in njihovih pomenov je brez vrednosti, če ne poznamo horoskopa, ob katerem bi jih lahko proučevali. Zato se raje ustavimo pri načelih interpretacije kot pri sami interpretaciji.

Ker se Zemlja zavrti okoli Sonca enkrat na leto, Sonce pravzaprav opiše živalski krog. Ozvezdje ali znak, v katerem sonce vzide na rojstni dan, je tisti znani 'sončni znak', ko sem »jaz Dvojček, ti pa Lev«, kot se radi prepoznavamo med seboj. Ta znak je najpomembnejši posamezni dejavnik v horoskopu, saj je sonce aktivno in ustvarjalno načelo.

Ker se Zemlja zavrti okoli svoje osi enkrat dnevno, je možen tudi zodiakov dnevni krog Znak, proti kateremu je obrnjeno vzhodno ob zorje v trenutku rojstva, se imenuje 'vzhajajoči znak', sama točka sončnega vzhoda pa je tako imenovani »ascendent«. To je drugi pomembni dejavnik pri razlaganju horoskopa. Ascendent določa nadaljnjo dvanajst plastno razdelitev v »hiše«, ki po svojem pomenu ustrezajo dvanajstim ozvezdjem. Na splošno bi lahko rekli, da Sonce, Luna in planeti v samih znakih kažejo bistvo človekovega značaja, medtem ko ascendent in položaj planetov v »hišah« povedo, po čem si bo človek s takšnim značajem prizadeval. Tako se bo npr. tisti, ki je rojen v Ovnu z ascendentom Ovnom, obnašal drugače kot oni, ki je rojen skoraj istočasno, a z ascendentom v Ribah. V prvem primeru so značilnosti Ovna okrepljene, v drugem pa se kažejo skoz poglede Rib.

Pri branju horoskopa mora astrolog upoštevati tudi položaj Lune in drugih planetov. Vsak planet ima svoj »značaj«, s katerim na različne znake različno vpliva. Spreminja se tako kot igralčev govor na različno osvetljenem odru. Tako Mars v Škorpionu povzroča in celo povečuje nagnjenost k nasilju in užitkom, medtem ko Mars v Tehtnici prebujata plemenitost in sposobnost sodelovanja.

Upoštevati je treba tudi medplanetne povezave. V določenih »kotih« so planeti v posebnih aspektih drug do drugega. Zaradi osnovnih numeroloških razlogov so ti aspekti harmonični ali pa neharmonični. Tako je človek, rojen v Marsu pri kotu 90°, proti soncu v neharmoničnem »kvadratu«, medtem ko je pri kotu 120° v harmonični »trojnosti« (aspekt trigon). Nadalje je pomembno upoštevati sodelovanje aspektov med različnimi znaki. Tako se kvadrat Oven-Rak obnaša drugače kot Bik-Lev.

Vse to so glavna področja pri razlagi horoskopa; a astrolog mora upoštevati pri svojem delu še mnoga druga, subtilnejša dejstva. Poleg že dovolj zapletene razlage pa ne smemo pozabiti še na individualnost horoskopa. Dokler se Zemlja namreč ni »prehitela« mimo dvanajstih zodiakovih znakov, se ni prikazala nobena planetarna konfiguracija. To prehitovanje, ki ga povzroča opotekanje Zemlje okoli osi, poraja razne 'dobe'. Vodnarjevo dobo, Ribjo dobo itd. Vse dobe trajajo več kot 25.000 let, in to obdobje se imenuje Veliko ali Platonsko leto.

Nerešljiv problem določanja mesta astrologiji

Čeprav je astrološka razlaga lahko sprejemljiva z moralnega, estetskega in filozofskega stališča, pa že vcepljena individualnost posameznika povzroča nerešljive probleme. Zlasti še, če bi astrologiji radi določili mesto na sprejemljivi znanstveni osnovi. Če bi npr. znanstvenik želel testirati dejanske značilnosti ljudi, rojenih z Marsom v Škorpionu, ne bi bilo dovolj, da bi testiral vse ljudi, rojene v tej kombinaciji, saj je nemogoče osamiti vse možne Marsove ali Škorpionove učinke; veliko je negotovih in naključnih dejstev. Če pa imamo po drugi strani skupino testiranih s približno enakimi horoskopi, torej teoretični dokaz, je gotovo premalo številna, da bi bila lahko znanstveno sprejemljiva. Zaradi podobnih razlogov je učenje ali razlaganje astrologije zelo težavno. Če astrološko berilo npr. poudarja, da Mars in Škorpion porajata močan, strasten, odločen, samozavesten, neukrotljiv in avtoritativen značaj, še ne pomeni, da so vsi, rojeni v tej zvezi, tudi takšni. (Običajno je tak le vsak dvanajsti.) Zaradi drugih aspektov v horoskopu pa vendar lahko Mars v Škorpionu teži k omenjenim značilnostim, ki so zato videti prevladujoče.

Z astrološkega vidika se lahko vsi ti različni pomeni -zodiakov znaki, ascendenti, planeti v znakih, aspekti med planeti, polarnosti, načini, štirje osnovni elementi - razlagajo posamezno, vendar jih lahko upoštevamo le celostno, v hkratnem delovanju. Zato racionalen um ne more razlagati horoskopa. Potrebno je razvijati razumevanje, ki edino vodi do sinteze. Zato je postala astrologija taka sovražnica modernega uma, ki je hotel vesolje zmanjšati na racionalne razlage, vse drugo pa naj bi bilo le vraževernost in negotovost.

Vrste astrologij

Astrologija, ki analizira značaje in na osnovi horoskopa napoveduje prihodnost, se imenuje natalna ali genetična astrologija. Sprejemljive so tudi druge razlage, še posebno ob analognem razmišljanju, značilnem za astrologijo. Običajno govorimo o dveh vrstah.

Mundana ali svetovna astrologija se ukvarja z mnogimi fenomeni, z vojnami, naravnimi, nesrečami, dobrimi in slabimi letinami, z dolgoročnimi političnimi in psihološkimi gibanji. Kakor naj bi različni znaki in planeti simbolično delovali na različne telesne organe, tako delujejo tudi na področja celotne Zemlje.

Še več, razna društva, narodi in rase so predstavniki duhovnih organizmov, ki jih lahko zaznamo vsaj intuitivno, če že ne razumsko. (Tako lahko najbolj neobčutljiv turist takoj opazi razliko med Nemci in Francozi ali med Francozi in Španci.) Včasih se zdi, da astrološka tipologija hitreje in boljše utemeljuje takšne razlike kot zgodovina ali sociologija. Razlaganje astroloških vidikov posameznim narodom, rasam in tudi društvom pa je nevarna zadeva. Rezultati so manj opravičljivi in težje dokazljivi kot pri rojstnem horoskopu.

Sklepamo lahko, da je *svetovna astrologija predhodnica bolj poznane rojstne astrologije*. Prvi znani horoskop sega šele v 5. stoletju pr. n. št., vendar pa so babilonski astrologi že mnogo prej napovedovali prihodnost sveta. Templji in spomeniki starega Egipta so bili postavljeni in posvečeni v skladu z astrološkimi razlagami. Na žalost pa ne poznamo metod, ki so jih uporabljali prvi astrologi. Že sama zgradba in skladnost astrologije potrjujeta, da ta veda ni bila izmislica duhovnikov, kot so včasih menili. Tako lahko sklepamo, da je v preteklosti obstajala dragocena svetovna astrologija, katere zapisi in duh so se na žalost izgubili.

Tretji tip astrologije pa je horarna ali urna astrologija. Tudi ta temelji na analogiji, da horoskop vsakega trenutka označuje tudi pomen tega trenutka. Ne le rojstvo človeka, temveč katero koli "rojstvo". Tako si lahko v vsakem hipu izdelamo horarni horoskop. Tu astrologija spominja na I ČING.

Sodobni astrološki dokazi

Današnja astrologija se v praksi zelo malo razlikuje od tiste, ki jo je v 2. stoletju opisal v svojem priročniku Klavdij Ptolemej. Čeprav resni moderni astrologi menijo, da je današnja astrologija zmotna veda, da so njene domneve težko verjetne, pa vendarle vsi verjamejo, da je v njej marsikaj resničnega.

Da bi to prepričanje potrdili, iščejo potrditev v znanstvenih dokazih. Zanimivo je, da bolj zaupajo znanstvenikom kot astrologom.

Leta 1950 se je Michel Gauquelin, ki je na Sorboni študiral statistiko, odločil, da bo ovrgel statistične dokaze o astrologiji, ki so jih zbrali tedanji francoski astrologi. Dokazati je želel, da so ti dokazi naivni in napačni, a je naletel na nasprotja že med lastnimi podatki, ki si jih ni znal razložiti. Ko je raziskovanje poglobil in povečal testne skupine, je odkril povezanost med položajem planetov ob rojstvu (kar v grobem ustreza ascendentu in kotom tradicionalne astrologije) in poklicem, ki so si ga pozneje izbrali nekateri pomembni možje - med njimi številni znanstveniki, športniki, vojaške osebe, duhovniki in igralci. Gauquelin je neverjetno natančno dokazal, da so znanstveniki rojeni večinoma v Saturnu kot ascendentu, medtem ko so vojaki in športniki praviloma rojeni v Marsu.

Gauquelinove metode niso mogle biti napačne, vendar mu kritiki kljub krepkim dokazom niso zaupali. Ker so bili vsi testirani možje francoske narodnosti, je skoraj zašel v nacionalni spor. Potem je poskus ponovil še s štirimi drugimi državami in potrdil svoje odkritje. V glavnem so se vsi položaji planetov ob rojstvu ujemale s poklici, ki so jih možje izbrali. Testne skupine so šteje več tisoč ljudi, vzorci podatkov so se ujemale in Gauquelinovi izsledki so bili nazadnje vedno pravilni, brez kakršne koli pomoči domišljije.

V večini primerov je Gauquelinovo delo osvežilo stare astrološke resnice. Tako je Saturn postal ugoden za znanstvenike, Mars za vojake in športnike, Jupiter za igralce. Gauquelinovo delo je pokazalo planetarne povezave med starši in otroki in še druge zveze, ki jih lahko pojasni le astrologija.

Ko so astrologi spoznali pomen statistike pri svojih raziskavah, so se mnogi začeli posluževati teh tehnik. Na mnogih področjih lahko statistično dokažemo obstoj astroloških povezanosti med deževjem in luninimi menami, v primeru dolgega življenja, pri podvrženosti različnim boleznim itd.

Fizični dokazi

Razen statističnih dokazov omenjajo astrologi še številne druge nebesno-zemeljske povezave, ki jih je odkrilo naravoslovje. Tako ostrige odpirajo in zapirajo lupino glede na plimovanje. Pravi vzrok, luno ali

